

Sygn. akt **IC 531/18 upr.**

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 listopada 2018 roku

Sąd Rejonowy w Kielcach I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Renata Rosiak-Doroz
Protokolant:	sekretarz sądowy Kamila Leśnikowska

po rozpoznaniu w dniu 14 listopada 2018 roku w Kielcach

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) **Banku S.A. w W.**

przeciwko P. N.

o zapłatę

oddala powództwo.

SSR Renata Rosiak-Doroz

Sygn. akt C 531/18 upr.

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 29 grudnia 2017 roku, złożonym w elektronicznym postępowaniu upominawczym, powód (...) Bank S.A. z siedzibą w W. domagał się od pozwanego P. N. zapłaty kwoty 405,19 zł wraz ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty, zasądzenia na jego rzecz kosztów postępowania procesu wg norm przepisanych, w tym kosztów zastępstwa procesowego oraz opłaty skarbowej od pełnomocnictwa. W uzasadnieniu powód wskazał, że w dniu 25 czerwca 2013 roku pozwany zaciągnął zobowiązanie względem powoda w postaci umowy limitu odnawialnego w (...) nr (...). Na podstawie w/w umowy pozwany zobowiązał się do terminowej spłaty określonej sumy pieniężnej na rzecz powoda. W związku z nienależytym wykonywaniem przez pozwanego zaciągniętego zobowiązania, skutkującym naruszeniem warunków umowy, zadłużenie powstałe na tle jej realizacji zostało w dniu 13 października 2014 roku postawione w stan natychmiastowej wymagalności. Pismem z dnia 13 maja 2016 roku pozwany został wezwany do zapłaty wymagalnego zadłużenia pod rygorem skierowania sprawy na drogę postępowania sądowego. Pozwany należności nie uiścił, dlatego powód wystąpił z pozwem w niniejszej sprawie (k.3-4).

Postanowieniem z dnia 16 lutego 2018 roku Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie przekazał sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Kielcach.

Na podstawie dokumentów znajdujących się w aktach sprawy

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 25 czerwca 2013 roku pomiędzy (...) Bank S.A. z siedzibą w W. a pozwanym P. N. została zawarta umowa o kartę płatniczą debetową do rachunku nr (...). Zgodnie z tą umową strony ustaliły parametry karty płatniczej debetowej przyznając pozwanemu kartę Debit MasterCard PayPass z dziennym limitem transakcji bezgotówkowych w kwocie 5 000,00 zł i dziennym limitem transakcji gotówkowych w kwocie 5 000,00 zł.

Dowód: umowa o kartę płatniczą debetową do rachunku nr (...).

Pozwany nie spłacał w terminie należności względem (...) Bank S.A.. Na dzień 13 października 2014 roku posiadał wymagalne zadłużenie względem powoda w kwocie 187,58 zł, dlatego pismem z dnia 13 maja 2016 roku został wezwany do zapłaty kwoty 364,54 zł.

Okoliczność bezsporna podniesiona w pozwie.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o zgromadzony w sprawie materiał dowodowy w postaci dokumentów. Nie były one kwestionowane przez strony, a Sąd nie znalazł podstaw, by odmówić im przymiotu wiarygodności.

Sąd zważył co następuje:

(...) Bank S.A. z siedzibą w W. przeciwko P. N. jest niezasadne.

Z art. 720 k.c. wynika, że przez umowę pożyczki dający pożyczkę zobowiązuje się przenieść na własność biorącego określoną ilość pieniędzy albo rzeczy oznaczonych tylko co do gatunku, a biorący zobowiązuje się zwrócić tę samą ilość pieniędzy albo tę samą ilość rzeczy tego samego gatunku i tej samej jakości. Pożyczka jest umową, na podstawie której dający pożyczkę zobowiązuje się przenieść na własność biorącego przedmiot pożyczki, a biorący zobowiązuje się zwrócić przedmiot pożyczki w pieniądzu o tej samej wielkości lub w rzeczach tego samego gatunku i takiej samej jakości. Pożyczka jest umową, przy której – podobnie jak przy umowie sprzedaży – dochodzi do zmian w obrębie prawa własności przedmiotu umowy. Z ekonomicznego punktu widzenia pożyczka zbliża się do użyczenia. Skutkiem umowy użyczenia jest prawo biorącego do korzystania w ustalonym okresie z cudzej rzeczy. Przy użyczeniu jednak rzecz oddana do używania nie przechodzi na własność biorącego, a po jej upływie biorącego obciąża obowiązek zwrotu jej przedmiotu (Zdzisław Gawlik. Komentarz do art. 720 k.c., LEX nr 462796).

Wierzytelność przysługująca powodowi względem P. N. jest przedawniona.

Zgodnie z brzmieniem art. 117¹ k.c. obowiązującym od dnia 9 lipca 2018 roku, w wyjątkowych przypadkach sąd może, po rozważeniu interesów stron, nie uwzględnić upływu terminu przedawnienia roszczenia przysługującego przeciwko konsumentowi, jeżeli wymagają tego względy słuszności. Przepis ten wprowadził zasadę do polskiego systemu prawnego, zgodnie z którą w sprawach przeciwko konsumentowi sąd z urzędu winien brać pod uwagę upływ terminu przedawnienia.

Przenosząc powyższe ustalenie na grunt niniejszej sprawy stwierdzić należy, że powód już w pozwie, a także dołączonych do niego dokumentach wskazał, że wierzytelność pozwanego stała się wymagalna w dniu 13 października 2014 roku. Termin przedawnienia roszczenia powoda względem P. N. wynosił trzy lata, ponieważ roszczenie to jest roszczeniem o charakterze okresowym, które ulega przedawnieniu właśnie po takim czasie (art. 118 § 1 k.c.). Powód wystąpił z pozwem w dniu 29 grudnia 2017 roku, a więc po upływie 3-letniego terminu przedawnienia roszczenia.

Mając na uwadze powyższe okoliczności orzeczono jak w sentencji wyroku.

SSR Renata Rosiak – Doroz

ZARZĄDZENIE

Odpis wyroku zaocznego wraz z uzasadnieniem doręczyć dla pełn. powoda –r. pr. T. G.